

CURS II

TRAUMATISMELE COLOANEI VERTEBRALE

Notiuni anatomice

Coloana vertebrală include coloana cervicală (7 segmente), toracală (12), lombară (5), sacru (rezultat prin unirea a 5 vertebre) și cocisul.

Elementele componente ale vertebrei sunt din spate anterior spre posterior:

- corpul vertebral-ale carui dimensiuni cresc de sus în jos;
- pediculul vertebral;
- procesele transversă;
- procesele articulare;
- procesul spinos;

Ele sunt unite prin *elementele disco-ligamentare* care din spate anterior spre posterior se împart în :

- complexul ligamentar anterior:
 - ligamentul longitudinal anterior;
 - discul intervertebral;
 - ligamentul longitudinal posterior;
- complexul ligamentar posterior:
 - capsulele articulare;
 - ligamentul galben;
 - ligamentele intertransversale;
 - ligamentul interspinos;
 - ligamentul supraspinos;

Topografia radiculară

- la nivel cervical-nervul spinal C1 ieșe din canalul spinal deasupra vertebrei C1 (între C1 și occiput), deci prin foramenul C5 ieșe nervul C6 (nr de ordine al nervului e mai mare cu 1 decât nr foramenului de conjugare);

- la nivel toracal-radacinile nervoase sunt orizontale, deci nr nervului corespunde cu nr vertebrei adiacente;

- la nivel lombar- nv spinal= nr. vertebrei + 1;

Reperuri anatomice:

- procesul spinos C2-imediat sub scuama osului occipital;
- procesul spinos C7- cel mai proeminent la palpare și reprezintă joncțiunea cervico-toracală;
- procesul spinos T8 unește unghiu inferior al scapulelor;
- procesul spinos L4 este la nivelul punctelor cele mai craniale ale liniei bicestei;
- procesul spinos L5 este sub linia bicestei;

Au importanță orientativă în identificarea nivelului operator, dar datorită particularităților anatomică ale fiecarui pacient se asociază cu radiografia standard (fata +profil), aplicarea de

markerii tegumentari (pt RMN-capsule cu vitamina E) si reperaj radiologic intraoperator cu ac la piele si dupa scheletizarea musculaturii.

Curburile coloanei sunt lordoza cervicala, cifoza toracala si lordoza lombara astfel incat coloana are forma literei "S", centrul ei de greutate,in ortostatism trecand prin corpii vertebrali ai jonctiunilor cervico-toracala si lombo-sacrata,zonele in care solicitarile coloanei sunt cele mai mari.

Miscarile coloanei sunt de:

- flexie-extensie;
- flexie laterală;
- rotatie-cea mai ampla este la nivel toracal;

Traumatismele coloanei sunt:

- 1) vertebrale (amielice=fara interesarea maduvei spinarii)
- 2) vertebro-medulare (mielice= cu interesarea maduvei spinarii).

Cauze:

- accidente rutiere,casnice,sportive (sky);
- cadere de la acelasi/alt nivel (N.B.- cei mai periculosi arbori sunt teiul,ciresul, nucul),saritura in apa putin adanca;
- lovituri prin agresiune umana/animala;
- arme albe/de foc,etc

TVM sunt frecvente la barbatii,la varsta medie de 30 de ani, dar si la 50 de ani (prin reducerea capacitatilor fizice,dar neconstientizante de pacient) si la 75 de ani (prin vulnerabilitatea fizica a pacientului).

Ca si **localizare**, in ordinea descrescatoare a frecvenței sunt: cervicale (40%,mai ales la C5),toracale (30%,mai ales la T12-L1), lombare (20%) si sacrate (10%).

Mecanismele de producere:

- 1.hiperflexia-determina tasarea anterioara a vertebrei;
- 2.flexia-rotatia-asociaza si lezuni ale ligamentului posterior cu fractura-luxatie,instabila de obicei;
- 3.extensia-poate rupe ligamentul longitudinal anterior si determina herniera discului vertebral-des intalnita la nivel cervical-asa-numita"lezione de zona motorie";
- 4.compresiunea verticala(caderea "in picioare") determina fracturi cominutive,in ax;
- 5.forfecarea (rasucirea)- frecvent la nivel toracic (de obicei stabile);

Tablou clinic

1.*durere radiculara* vie, cu caracter precis,fara raspuns la tratament produsa prin iritatie nervului spinal sau durere locala, profunda prin afectarea inflamatorie a elementelor osteoligamentare;

2.*tulburari de sensibilitate*-parestezii in teritoriul unui nerv spinal;se apreciază prin plimbarea de piele a unui obiect bont,intreband unde este zona unde simtul este diferit;sunt percepute ca furnicaturi,amorteli, senzatii de arsura,raceala

3. deficite motorii-pot fi deduse din anamneza (“scapa obiectele din mana, nu il mai tin picioarele/se inmoiaie genunchii”); exista grupe de “muschi cheie” care definesc un miptom corespunzator unui nivel medular;

Se examineaza mobilitatea pasiva,dar si activa (segmentul de membru e asezat astfel incat sa elimine gravitatie,iar miscarea se examineaza contra unei rezistente).

Deficitele motorii pot fi:

-segmentare;

- de tip tetraplegie= leziune cervicala= pierderea functiei motorii si/senzitive la nivelul membrelor superioare,trunchiului si membrelor inferioare;
- de tip paraplegie= leziune toracala si lombara-pierderea functiei motorii si/senzitive la nivelul trunchiului si/membrelor inferioare,functia membrelor superioare fiind pastrata;

Pt aceste lezuni,termenul actual este cel de leziune neurologica completa.

Pt termenii de tetrapareza/parapareza se foloseste sintagma de “leziune neurologica incompleta” pt a evidenta persistenta miscarilor si a sensibilitatii la nivelul membrelor,dar ele sunt inadecvate.

N.B.- o simpla strangere de pumn inadecvata iti poate sugera o leziune cervicala neglijata;

Ca particularitate pt regiunea cervicala este **sindromul Schneider** caracterizat prin deficit motor predominant brahial,la persoanele peste 50 de ani,cu stenoza dobandita de canal cervical,fara afectarea discului intervertebral,avand ca substrat o leziune edematoasa intramedulara,evidentiabila RMN.In principiu se trateaza medicamentos (cortizon, vitamine B1,B6),kinetoterapie sustinuta,dar se pot si opera cand stenoza cervicala este compresiva.

4.reflexele motorii-identifica sau confirma nivelul leziunii medulare,mai ales cand deficitul motor este discret;ele pot fi reflexe vii (patologice=sindrom de compresiune),normale,diminuate sau absente;

Principalele reflexe motorii sunt:

- bicipital- corespunzator metamerului C6;
- tricipital- C7;
- cutanat abdominal superior- T5-T7;
- cutanat abdominal mijlociu- T 10;
- cutanat abdominal inferior- T11-T12;
- rotulian-L2,L3,L4;
- achilean L5,S1;

5.tulburarile sfincteriene sunt:

- de mictiune- de tip incontinenta-pierde involuntar urina;
 - de tip retentie- nu poate urina/urineaza prin “prea plin”
 - de defecatie-incontinenta/retentie;
- tulburari sexuale- !! prezenta priapismului si absenta reflexului anal sunt semne de mare gravitate neurologica,lezuniile fiind ireversibile;

6.*socul spinal* este pierderea brutală a funcțiilor motorie, senzitiva și vegetativa care se pot remite spontan în minute până la 24 de ore; se administrează tratament cortizonic de atac și trofic neuronal; dacă persistă peste 24 de ore, leziunile sunt durabile prin lezarea traumatică a maduvei spinarei, cu potențial de recuperare incert;

7.*socul neurogen* se caracterizează prin scăderea tonusului vascular simpatice cu efecte asupra cordului putând determina leziuni medulare severe; clinic se manifestă prin hipotensiune arterială datorită vasodilatației periferice cu pacient bradicardic, normovolemic, cu extremități calde, diureza normală; se face dg diferențial cu *socul sistemic* (pacient hipovolemic, cu extremități reci și diureza scazută) și *socul hemoragic* (pacient tachicardic, cu hipotensiune arterială și hipovolemie);

Există o scală de evaluare a TVM-**SCALA FRANKEL** în funcție de prezența/absența motilității în segmentele evaluate. Astfel:

- Frankel A = absența motilității și sensibilității;
- Frankel B = absența motilității și prezența sensibilității;
- Frankel C = prezența motilității și a sensibilității, dar sunt inadecvate; mers cu sprinjii;
- Frankel D = prezența motilității și a sensibilității aproape normale;
- Frankel E = prezența motilității și a sensibilității normale;

PARACLINIC

1. *Rx standard*- tipuri de incidente-

- fata + profil+ oblică 3/4 pt foramenele de conjugare și pediculi;
- Rx transorala pt C2;
- rx pt jonctiunile cervico-toracala, toraco-lombara și lombo-sacrata pt coccis;
- rx în flexie-extensie pt determinarea stabilității regiunii;

2. *mielografie*- constă într-o punție lombară sau suboccipitală, introducerea de 8-10 ml de substanță de contrast non-ionica și efectuarea de rx standard (fata, profil, 3/4), de preferat pe o masă radiologică mobila pt migrarea substanței de contrast și stabilirea nivelului leziunii; se poate asocia cu CT;

3. *CT*- esențial pt bilanțul leziunilor osoase cu secțiuni de 1 mm pt regiunea cervicală și 3 mm pt regiunea lombară, asociată cu reconstrucții 3D în plan frontal, axial și sagital și arată:

- gradul luxației/fracturii;
- elementele osoase compresive în canalul medular;
- lezarea discului vertebral sau a vaselor carotidiene/vertebrale în leziunile cervicale (necesita contrast);

4. *RMN*= investigație de electie deoarece:

- apreciază leziunile în 3 planuri, evidențiind mai bine maduva spinarei;
- imaginile *sagitale* oferă date despre:
 - leziunile medulare determinate de fragmentele osoase deplasate;
 - herniile discale;
 - hematoamele epidurale;
 - contuzia medulară (edematoasă/hemoragică);

-imaginile *coronare si axiale* ofera date superioare despre ligamente si muschii paraspinali;

Ex RMN este util mai ales la:

- pacientii cu agravare neurologica;
- la cei la care nu exista o corelatie intre simptomatologie si modificarile osoase depistate radiologic;
- la cei la care durerea persista,desi radiografiile sunt normale;
- in traumatismelete penetrante;
- diferentiaza fracturile survenite pe vertebre osteoporotice de cele pe os patologic(metastaze care capteaza contrastul);
- apreciaza sechelele la distanta la un pacient care se agraveaza neurologic la un timp dupa traumatism;

TRATAMENT:

1.faza prespital

- imobilizarea coloanei cervicale in guler;
- sustinerea functiilor vitale;
- identificarea deficitelor neurologice;
- evaluarea leziunilor asociate;
- transportul pe plana rigida pt coloana dupa extragerea pacientului de la locul accidentului cu mentinerea aliniamentului cap-torace-pelvis;

2.faza de spital implica echipa multidisciplinara si are in vedere:

- corectarea hipoxiei si hipotensiunii arteriale;
- inventarierea leziunilor traumatici si stabilirea ordinii de prioritate a acestora;
- evaluarea leziunilor neurologice- trauma craniana/de coloana;
- evaluarea imagistica mentinand pacientul imobilizat;
- administrarea de steroizi in primele 8 ore posttraumatic;

3.tratamentul definitiv este conservator si chirurgical;

-tratamentul conservator se aplica la pacientii fara deficite motorii si cu leziuni osoase/ligamentare minime,coloana fiind axata.Se folosesc mijloace de imobilizare externa astfel:

- regiunea *cervicala*-guler - moale –cu efect miorelaxant;
 - guler dur tip Philadelphia cu sprijin occiput-barbie-stern pt o fixare rigida;
 - “Minerva gipsata” tip “caciula de cosmonaut” pt leziunile la nivel C1,C2;
 - hallo-west- asa-numita “coroana de spini” cu fixare osoasa craniana si sprijin pe umeri pt tractiunile in ax in luxatiile C1,C2;
- regiunea *toracala*- imobilizare in corsete cu sprijin stern-simfiza pubiana;
- regiunea *lombara*- corset gipsat cu “crac”,incomod; pt evitarea acestui tip de imobilizare,de obicei,pacientul se mentine in repaus *absolut* la pat;

-*tratamentul chirurgical* are ca scopuri:

- decompresiunea medulara;
- stabilizarea coloanei prin diferite proceduri de sinteza- cu suruburi/placute si tije dispuse transpedicular;
- cu ciment pt refacerea corpului vertebral (vertebroplastie) asociata sau nu cu sinteza cu suruburi;

Planificarea preoperatorie stabileste:

1.momentul operator care poate fi imediat (<24 ore in caz de agravare neurologica) sau tardiv(cel mai des, mai ales daca pacientul are si alte probleme medicale legate/nu de traumatism);

2.calea de abord

- anterioara (cel mai des) sau posterioara-pt leziunile cervicale;
- posterioara pt traumatismele toracale si lombare;
- laterală pt traumatismele toracale si lombare;

In general se prefera interventia chirurgicala intr-un singur timp realizand decompresiune si sinteza osoasa pe acelasi tip de abord,cu tehnici de fixare care sa permita o mobilizare postoperatorie cat mai rapida.

COMPLICATIILE tin de leziunea traumatica si de actul chirurgical cand acesta exista.Ele sunt:

1.*pulmonare*-sunt o regula la pacientii cu leziuni complete cervicale/toracale superioare prin paralizia muschilor respiratori si a diafragmului (affectarea nv frenic la leziuni deasupra lui C4).Pacientii sunt incarcati traheo-bronsic prin incapacitatea de a tusi eficient sau prin secretii vascoase datorita unui aport lichidian insuficient;

Tratamentul implica administrarea de antibiotic,bronhdilatatoare,hidratare 2,5 l/zi,tapotaj toracic, exercitii respiratorii,cu/fara traheostomie precoce la pacientii estimati ca vor necesita intubatie oro-traheala mai mult timp;

2.*ileusul paralitic*-se caracterizeaza prin distensie abdominala si absenta tranzitului pt gaze si materii fecale.Se intalneste des in faza acuta prin soc spinal (in leziunile cervico-toracale) sau sangerari retroperitoneala (in leziunile lombare).In aceasta faza se aplica sonda nazogastrica,tub de gaze rectal si se administreaza alfa-blocanti.Agraveaza prognosticul prin accentuarea infectiilor respiratorii

In faza postacuta apare constipatia cronica secundara pierderii reflexului de defecatie.Tratamentul consta in administrarea de laxative,masaj abdominal, "educarea scaunului" (prin crearea unui orar),dieta fibroasa.

3.*hemoragia digestiva superioara*-se combatte prin administrarea de pansament gastric;

4.*vezica neurogena* este o vezica urinara incapabila de a se golii fizologic datorita leziunii neurologice.Implica aplicarea unei sonde urinare cu controlul reziduului vezical (ideal<50 ml) si preventirea infectiilor urinare prin administrarea de antibiotic si schimbarea sondelor urinare la 3 saptamani.La 7-10 zile se pot incepe sondajele vezicale intermitente pt restabilirea reflexului vezical.

5. afectiunile tegumentare sunt leziuni ale pielii de tip eritem,edem,flictarea,necroza ce pot ajunge pana la os= “escarele de decubit” deoarece pacientii cu leziuni complete nu simt durerea la locul de presiune si nici nu se pot mobiliza.Cele mai frecvente sunt in zonele sacrate si trochanteriene. Tratamentul consta in :

- saltea antiescara;
- intoarcerea pacientului la fiecare 2 ore;
- pozitionarea pe bureti astfel incat zona afectata sa nu fie supusa nici unei presiuni;

6.tromboflebita venoasa profunda a mb inferioare are ca factori de risc: varsta> 70 ani, imobilizarea>72 ore,obezitatea,edemul, ulcerul,varicile membrelor inferioare,insuficienta cardiaca congestiva,etc.Clinic se manifesta prin moletul (gamba) marit de volum,cu tegumente in tensiune,dureros la presiune si mai cald;

7.tromboembolismul pulmonar-debutaaza brusc cu neliniste,agitatie,anxietate (80% din cazuri),dispnee cu tahipnee (80%),tahicardie (>100b/min),durere toracica pleuretica +/- tuse uscata,+- hemoptizie ducand la infarct pulmonar masiv.Cianoza este semn de deces iminent,rata de mortalitate fiind f.mare la aceasta complicatie.

Tratamentul preventiv consta in utilizarea cizmelor cu “presiune pneumatica”,folosirea heparinelor cu greutate moleculara mica in scop antiagregant,administrate cu 2 ore preoperator si mentinute pana la mobilizare, cu controlul timpilor de coagulare/sangerare.

8.complacitii legate de tehnica operatorie:

- resangerare in patul operator;
- infectia plagiilor mergand pana la constituirea de abcese;
- fistula LCR;
- alunecarea/ruperea materialului de sinteza;

Prognosticul si sechetele post TVM sunt in functie de tratamentul de recuperare neuromotorie a pacientului care trebuie inceput cat mai precoce si include:

- kinetoterapie pasiva si activa avand ca scop dezvoltarea si utilizarea la maxim a capacitatilor motorii restante;
- stimulari electrice pe grupe musculare;
- consilierea psihologica a unui pacient cu o leziune medulara invalidanta,dar cu posibilitati de a deveni independent,ducand o viata sociala si familiala cvasinormala;
- implicarea societatii in asigurarea unor conditii minime pt acesti pacienti (acces facil la un scaun rulant/autoturism adaptat,adaptarea arhitecturala a spatilor publici si a accesului la locuinte sau in mijloacele de transport)

Există o scală de evaluare a independenței funcționale a pacientului.Astfel avem:

- pacient independent complet-isi desfasoara activitatea fara dispozitive ajutatoare,in siguranta si in timp rezonabil;
- pacient cu independenta modificata-desfasoara activitati ce necesita dispozitive ajutatoare, este necesar mai mult timp decat normal si activitatea nu se desfasoara in siguranta;
- pacientul dependent:

-activitatea desfasurata necesita supraveghere, nefiind necesar ajutor efectiv, dar implica rearanjarea cadrului ambiental;

-asistenta minima-pacientul necesita atingere si realizeaza >75 % din activitati;

-ajutor moderat-pacientul necesita ajutor si realizeaza intre 50-75% din activitati;

-ajutor maxim-pacientul realizeaza 25-50 % din activitati;

-ajutor total;

In ceea ce priveste **TVM asociate politraumatismelor**, acestea nu reprezinta o urgență în fața altor condiții traumaticice ce amenință direct viața cum sunt: socul, hemoragia internă/externă, insuficiența respiratorie, abdomenul acut, hematoamele intracraiene, iar importantă este gravitatea leziunii neurologice (cea mai mare în traumatismele cervicale) și nu leziunea vertebrală (osteoligamentară).